

Demars Bulgáriához.

Berlin, június 24. A négyes szövetség föl-szólitotta Bulgáriát, hogy *azonnal mozgósítson és egész haderejével támadja meg Törökországot.* Ennek fejében neki ígérték *Macedónia déli részét, Kavallát és a mögötte levő vidéket, az Enos—Midia-vasutvonalat, barátságos intervenciót Bukarestben Dobrudzsa visszaadása érdekében, végül a hadjárat költségeit.* Bulgária válasza nem is érintette a Törökországgal kívánt háborút, hanem csakis ezekre a kérdésekre szorítkozott: Vajjon Macedóniának vitás területét is megkapná-e? Milyen kárpótlást kapna Szerbia és Görögország? A Bulgáriának tett koncessziók függenek-e ezektől a kárpótlásoktól? Mit kell érteni a Kavalla mögötti területek alatt? Hogyan gondolják a Romániával való megegyezést? A válasz végül megjegyzi, hogy Bulgáriának előbb teljes fölvilágosítást kell kérnie a koncessziók kiterjedéséről és lényegéről, mert az utóbbi évek háborújában nagyon kimerült.

Félkilométerért 30.000 ember.

Berlin, június 24. Stockholmi híradás szerint *Lennquist* svéd író, aki hónapokat töltött Gallipolin, azt írja, hogy még ha *százezer olaszt* küldenének is oda, teljesen hiábavaló volna ez az áldozat. *Legalább félmillió katona érhetne talán valamit.* A szövetségesek eddig legfeljebb *ötszáz méterre* haladtak előre Gallipoli déli csucsán és Ari Burnunál, ezért azonban már *harmincezer embert áldoztak fel.*

Venizelosz ellen összeesküvés készült.

Kopenhága, június 24. Athénben felfedezték a Venizelosz ellen történt összeesküvést. Az összeesküvők nagyrészt katonatisztek voltak, akik a volt miniszterelnököt köztársaság létesítésével gyanúsították meg.

A görög tisztikar békepárti.

Athénből jelentik: Görögországban ma a lelkesedés nem olyan nagy, mint amilyen volt a háboru elején és a görög katonatisztek nagy része egyenesen háboruellenes párti. Az entente párti lapok különösen azt hangsúlyozzák, hogy a beavatkozásnak rögtön meg kellene történni, mivel könnyen lehet, hogy nemsokára az teljesen fölösleges és lehetetlen lesz. — Szorongva kísérik a galíciai eseményeket és az orosz belpolitikai események is azt bizonyítják, hogy az orosz ellentállás megtört és mind nagyobb annak a lehetősége, hogy az oroszok külön békét kötnek a középeurópai szövetségesekkel. Görögországban tudnak már arról is, hogy *forradalmi tünetek mutatkoznak Oroszországban.* Elég érdekes, hogy Athénben a szerbeket erősen gáncsolják *tétlenségükért és az Imera című lap az oroszok vereségeit egyenesen azzal okolja meg.* Az entente sajtója nagy bizalmatlansággal van a Gunarisz kormány ellen. Maga Athén sokkal békésebb, mint Görögország egyéb része, ott állandóan germanofil érzés nyilatkozott meg és a meggyőződés az, hogy Görögországnak semmiféle érdekellentéte sincs se Németországgal, sem pedig Ausztria és Magyarországgal, annál több azonban Olaszországgal, amely a legveszedelmesebb államalakulat a görögökre nézve.

Szegedre hozott sebesültek a havas hadszíntérről.

A délnyugati harctérről több sebesültet hoztak Szegedre is. Egyértelműleg mondják a következőket:

— *Az olasz katona nem bírja a fáradtságot és a szenvedést.* Sebesültjeik ordítása, jajveszékelése szinte komikus. A fogságba esettek alig engedik bekötözni magukat, félnek az orvosoktól. A foglyok általában a háboru ellen beszélnek és azt mondják, hogy az egész a nem katonaköteles emberek izgalma miatt van. *Kis termetű, csillogószemű fekete legények.* A ruhájuk zöld, az arcuk piros és izzadt. Össze sem szabad hasonlítani őket az oroszokkal, annyival rosszabbul festenek amazoknál. *Lomposak és minden, ami rajtuk van, azt az impressziót kelti, hogy olcsó kelméből való.* De azért jókedvűek, nevetgélnek és keményen állják a kíváncsi pillantásokat. Nem felejtjük el, hogy az egyik talján makarónivitéznek tréfálkozni is volt kedve:

— *No, most végre együtt vagyunk a szövetségesünkkel,* — mondta átölelve őt, egy hosszulábú magyar fiút, aki meg nem tudta érteni, hogy miért ilyen jókedvű a talján. A többi a megszokott nótát fújja: hogy ők nem akarták a háborút, nem is lőttek reánk s most örülnek, hogy ideát vannak. Csak az a csodálatos, hogy milyen szószerint eltanulták ezt a mondókát az — oroszoktól.

Az olasz határon, kétezer méteres magasságban, *a felhők között harcolnak most a magyar bakák.* A kárpáti hegyek csirkék ezekhez a kolosszusokhoz képest, amelyeken még most is *6—10 méter vastagon fekszik a hó.* Ahol eddig csak turisták jártak s egész éven át készültek a veszélyes és nagyszerű hegymászásra, most seregek masíroznak, halgatnak, végtelen sorban.

Egy hét alatt kultura született ezeken a rettentő hegyeken. Ezer meg ezer tüz gyulad

ki éjszaka rajtuk, egész csillagtábor ragyog a hegyoldalakon. Az ellenségfelőli oldalon természetesen komor csönd és sötétség van, az ott levő csapat vívja a napi harcokat, míg a háta mögött tavaszi napban pihennek a tartalékok. Alattuk ezerötszáz méteres mélységben városok, falvak között kanyarog a kék vízi híres határfolyó, melynek birtokáért bizonyára véres harcok lesznek. Egyelőre betörte fejét hegylánconkon az olaszok első nekirugázkodása. Dühös tüzelés mellett vonult vissza az ellenség a folyó tulsó partjára, ahol a magas és erdős hegyek védelme alatt rendezkedik és kötözgeti sebeit. Az ut közel két napig tartott.

Egy zászlós ezeket mondja:

— *Az olaszok alattomosan, éjszaka kuszta föl a hegyre és nem törődve a rettenetes gépfegyvertűzzel, rohamra indultak.* A fiúk mint tartalék állottak a hegy mögött s a válságos pillanatban haláltmegvető bátorsággal és szuronyt szegezve rohantak a szorongatott bajtársak segítségére. *A borzalmas kézitusa órákig tartott, mely végül is a mi fényes győzelmünkkel végződött.* Az egész hegyoldalt halottak borították, rengeteg olasz sebesült nyögött a sziklák között. Egy patak partján huszonöt olasz halott hevert arccal a vízbe fordulva. Egy gépfegyver rájuk talált és oda-szegezte őket. Bámulságos hősiességet tanusítottak a magyar fiúk, szomjuságot, hőséget szisszenés nélkül tűrtek. Mindenki lelkét szorongatta a sulyos helyzet tudata. *Az ezer lépésnyire az ellenséges ágyuktól,* öt gépfegyver és több zászlóalj ellenséges erő előtt kellett óvatosnak, ébernek lenni éjjel-nappal. És mi áltuk.

Itália rendezgeti erejét, készül a nagy összecsapásra, de mi bátran, elszántan és jókedvűen várjuk.

Hogy fogadta Szerbia galíciai diadalainkat.

Bécs, június 24. A Südslavische Korrespondenz jelenti: A szövetséges seregek folytonos nagy galíciai sikerei *a szerb közvéleményben nagy megdöbbenést keltettek.* A szerb lapok, melyek mostanáig a galíciai eseményekre nyilván felsőbb utasításra — nem valami nagy figyelmet fordítottak, most már hosszulegzetű közleményekben foglalkoznak az orosz visszavonulás jelentőségével és nyomatékosan figyelmeztetik a lakosságot, hogy az osztrák-magyar-német sikereket ne becsülje jelentőségüknél nagyobbra. Különösen jellemző a félhivatalos *Samouprava* egyik vezércikke, melyben a többi között ezt írta: Németország és Ausztria-Magyarország érthető módon azon fáradoznak, hogy a galíciai eseményeket, mint *fejvereik nagy sikerét* tüntessék fel. *Ez igaz is,* annyiban, amennyiben az ellenség előnyomulásának megállítását sikernek lehet nevezni. De ez a siker a további fejleményekre, különösen pedig *a háboru végső eredményére nem gyakorol döntő befolyást.* Mert nem szabad elfelejtenünk, hogy a galíciai csatateréken az orosz hadsereget nem verték meg (!), hanem a túlerőben levő ellenség elől tervszerűen, teljes rendben visszavonult.

A szociáldemokrata *Radnicka Novine* a félhivatalos lap e közleményével foglalkozván, ironikus hangon ezt mondja: Ha a kormánylap megállapítja, hogy az orosz sereget Galiciában nem verték meg, hanem a túlerőben levő ellenség elől teljes rendben visszavonult, ez egyszerűen érthetetlen előttünk, akik hivatalos helyről folytonosan a „megszámlálhatatlan orosz milliókról s kimeríthetetlen katonanyagról“ hallottunk. S még csak azt akarjuk mondani, hogy a Samouprava azon fáradozik, hogy a közvéleményt meggyőzze arról, hogy a szövetségesek annál nehezebb helyzetben lesznek, minél jobban előnyomulnak s minél jobban behatolnak Oroszországba. Ezzel a logikával arra a végső következtetésre kell jutnunk, hogy *az ellenség minden győzelme tulajdonképpen vereség.* A kormány lapjának felfogása szerint *a németek akkor lennének a legkétségbeesettebb helyzetben, ha Pétervárra bevonulnának.* E argumentálással akarja a kormány lapja a nyilvánosságot megvigasztalni.

szavonult, ez egyszerűen érthetetlen előttünk, akik hivatalos helyről folytonosan a „megszámlálhatatlan orosz milliókról s kimeríthetetlen katonanyagról“ hallottunk. S még csak azt akarjuk mondani, hogy a Samouprava azon fáradozik, hogy a közvéleményt meggyőzze arról, hogy a szövetségesek annál nehezebb helyzetben lesznek, minél jobban előnyomulnak s minél jobban behatolnak Oroszországba. Ezzel a logikával arra a végső következtetésre kell jutnunk, hogy *az ellenség minden győzelme tulajdonképpen vereség.* A kormány lapjának felfogása szerint *a németek akkor lennének a legkétségbeesettebb helyzetben, ha Pétervárra bevonulnának.* E argumentálással akarja a kormány lapja a nyilvánosságot megvigasztalni.

A miniszterelnöki sajtóosztály a harctéri helyzetről.

Budapest, június 24. (Érkezett délután öt órakor) A hadisajtószállásról jelentik: Orosz-lengyelországban az oroszok kénytelenek voltak már a Sandomierc—osztrowieci-vonalat feladni. A Dnjester mellett Zydacow körül reánk nézve szerencsés harcok vannak folyamatban. Mikolajowót már elfoglaltuk. A Pflanzler-Baltin hadsereg arcvonala előtt csaknem zavartalan a nyugalom.

Az olaszok a Plöcken-hágó mellett megtámadták a Kis-Páket. Véresen visszavertük őket. Isonzó arcvonalon csak néhány kisebb-méretű, sikertelen olasz támadás és ágyuharc volt.